

informatör

gorenje
gorenje
gorenje
gorenje
gorenje

LIST ZA INFORMIRANJE DELAVCEV GORENJA – ŠT. 40 – LETO XV. – VELENJE, 27. 11. 1980

DOMOVINI!

Snežno belih vrhov svojih
širokih pleč,
zavita v zlato mrežo
sončnih žarkov,
migljajočih od diha
odhajajoče jeseni,
široko odkritih neder
z nešteti darovi
za pridne roke,
plodnih polj, posejanih
s semenom človeškega upanja,
bučnih tovarniških hal, cest, šol,
DOMOVINA pričakuje
svoj praznik.

Na obrazu ji trepeče
otožen nasmeh.
In tu pa tam kakšna guba . . .
Šele nekaj čez trideset je mlada,
toda preveč resna
in dostojanstvena.

Svoj rojstni dan pričakuje
brez blišča, tiha
in poveličana v svoji lepoti.
Prvič ga bo proslavljala brez
svojega stvaritelja
in prvega graditelja.
Zaveda se tega, toda ne verjame.
Zakaj bi verjela!
On je tu, v vsaki naši misli,
v vsaki duši,
globoko v srcih milijonov živi,
v majhni in veliki sreči v očeh,
vsaki pesmi in slehernem
hotenju . . .

Nesmrten je.

Zoral je globoke brazde
in posejal srečo,
ki je pustila globoke korenine,
ki jih nič in nihče
ne more iztrgati.

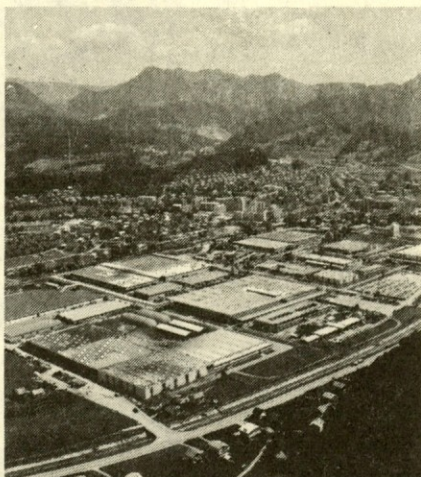
Iz teh korenin raste
razvejano steblo,
ki rodi ljubezen in dostojanstvo,
prežeto s ponosom . . .

Rasti in cveti v zanosu
delovnih ljudi,
v objemu neutrudnih rok rudarja,
kmeta in delavca,
pionirja in mladince!
Od Gevgelije do Triglava.
Naj brnijo stroji v tvojih tovarnah
in rodijo tvoja polja,
naj rastejo tvoja mesta
in se širijo tvoje vasi,
naj tvoje modro morje razigrano
valovi in se peni v soncu.
Stiskamo svoje žuljave in raskave
roke v eno pest.

In naše misli se zlivajo v toplo
in iskreno ljubezen do Tebe
in iz te ljubezni se poraja naša
zvestoba in naša obljuba:

**PONOSNO IN POGUMNO
STOPAMO PO TITOVU POTI!**

dz

STABILNEJŠE GOSPODARSTVO

– Smo na usodni prelomnici, ko gre za to, ali bomo tudi v praksi uveljavili socialistični samoupravni položaj delavca v temeljni organizaciji združenega dela in krajevni skupnosti, da bo odločal o pogojih in rezultatih dela . . .

– V kar največji meri moramo izkoristiti dosežke dosejanega razvoja, vse vire, vse rezerve, vse znanje naših ljudi, poznavanje in obvladovanje proizvodnih sredstev in tehnologije, uveljaviti racionalnosti v gospodarjenju, posebej s surovinami in energijo, ter obvladovati tržišče . . .

– Odgovornost za gospodarjenje zastruje dejstvo, da bo obseg sredstev za naložbe, ki moremo z njimi realno računati v naslednjem planskem obdobju, sorazmerno manjši. Razmere v družbeni proizvodnji in reprodukciji nam namreč ne dopuščajo, da bi še naprej prenapenjali gospodarski razvoj z nepokritimi sredstvi in s krediti iz tujine . . .

– Neizprosno mora obveljati načelo, da ne more nihče v združenem delu s sredstvi v družbeni lasti niti začeti niti nadaljevati investicije, ki ne ustreza družbenim kriterijem in merilom, če zanjo nima celotnega pokritja v sredstvih, ki z njimi upravlja in razpolaga, ali v materialnih obveznostih, ki so jih prevzeli drugi ozdi neposredno ali s posredovanjem svojih bank . . .

– Na gospodarjenje z družbenimi sredstvi še vedno močno pritiskajo določene vrste porabe, ki jih obdaja umetno ustvarjeni fetiš, da zanje ne velja ekonomska podrejenost gibanjem v družbeni reprodukciji, to je da imajo svojo lastno, ekonomsko, avtonomno logiko in dinamiko.

– Škodljivo je, da o dohodku, o njegovem razporejanju in kroženju v tokovih družbene reprodukcije ne odločajo tisti, ki ga ustvarjajo – delavci v tozdih – marveč od njih odtujeni centri ekonomske in politične moči . . .

– Večji izvoz je pri uresničevanju ekonomske stabilizacije odločilnega pomena za nadaljnji razvoj Slovenije in Jugoslavije, še več – za njuno neodvisnost . . .

– Z razvojem in uveljavljanjem lastne tehnologije, lastnih proizvodnih postopkov bomo zmanjševali zdaj še preveliko odvisnost od tujega znanja in tujine sploh, ki jo je zaredila neinventivna, lagodna in pogosto tudi kratkoročna dobičarska miselnost . . .

– Več bomo morali vlagati v znanost in šolstvo, v novo vsebino reformirane šole, ki bo z usmerjanjem dala bistveno spremenjeno družbeno kadrovsko strukturo v korist proizvodnih poklicev in spremenjeno kvalifikacijsko strukturo v korist strokovno in družbeno vedno bolj izobraženih delavcev . . .

– Prednost pri naložbah bo morala imeti proizvodnja hrane, energije in surovin. To usmeritev morajo upoštevati v delovnih organizacijah, pa tudi v občinah, republikah in federaciji . . .

– Razvojnih ciljev ne moremo uresničiti z razvijanjem vase zaprtih republiških ekonomij. Nasprotno, ustvariti je treba vse pogoje in možnosti, da se združeno delo samo, brez kakršnihkoli posrednikov, močnejše poveže na dohodkovni podlagi in skupnih interesih razvoja na enotnem jugoslovanskem trgu . . .

– Z ukrepi ekonomske politike, s subvencijami, kompenzacijami in podobnimi ukrepi je treba zagotoviti takšno rast cen, ki bo potrošnikom zagotavljala normalno preskr-

bo in ne prevelik pritisk na življenjske stroške. Odgovornost za stabilno preskrbo je treba kolikor možno zaostri, kajti če kje ni potrebno, da imamo težave, je to prav na področju preskrbe . . .

– Zakon o združenem delu določa, da moramo sredstva za delo skupnih služb zagotavljati na podlagi svobodne menjave dela, toda v praksi to nalogo prepočasi uresničujemo, saj prejemajo skupne službe sredstva za delo ne glede na to, koliko prispevajo k ustvarjanju dohodka tozdrov . . .

– Ni osnovno vprašanje, kolikšno število zaposlenih je v skupnih službah v ssih, v bankah, v gospodarskih organizacijah, v državni upravi, v delovnih skupnostih družbenopolitičnih organizacij in drugje, ampak, kaj ti delavci delajo in ali opravljajo družbeno potrebno delo . . .

– Tako kot investicije, je treba prepoloviti tudi obseg javno izgovorjenih in napisanih besed, če hočemo zagotoviti njihovo večjo plodnost in realnost . . .

– Tudi praksa in politika nekaterih vodstev zveze komunistov bo trd oreh v boju za poglobljanje socialističnega samoupravljanja, saj se v marsikaterem okolju obnašajo preveč kot predstavniki posameznih struktur, premalo pa kot organi, ki morajo delavcem in delovnim ljudem odgovarjati za svoj prispevek k uresničevanju socialističnih samoupravnih odnosov in družbenih ter delavskih interesov . . .

– V nekaterih organizacijah ZK preradi obračajo jadra po vetru malomeščanske, vsemu prilagodljive miselnosti, namesto da bi delali revolucionarno, na liniji družbenega interesa. Zanimarili smo uveljavljanje takšnega lika komunista, ki je vselej pripravljen s pogumom pokazati na nepravilnosti in hkrati pokazati na način njihovega odpravljanja . . .

– Obdobje, ki je pred nami je zelo pomembno za družbenoekonomski razvoj naše socialistične samoupravne družbe. V njem naj bi ne samo premagali razvojne težave, ki nas v zadnjih letih močno peste, ampak ustvarili trdnejše pogoje za še uspešnejši družbenoekonomski razvoj v naslednjem obdobju . . .

(Iz govora Franceta Popita na 8. seji CK ZKS)

REVIJA MENTOR VABI K SODELOVANJU

V reviji Mentor, ki jo izdaja Zveza kulturnih organizacij Slovenije, so med drugim zapisali tudi tole: „Vse, ki iščete poti v svet literature, se tudi sami skušate v pisanju in želite sodelovati s svojimi prispevki v reviji Mentor, obveščamo, da tekste pošljete na naslov: Uredništvo Mentorja, Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Kidričeva 5, Ljubljana.

Tekstom, ki jih boste poslali, pripišite točen naslov in starost.“

Upamo, da se boste temu vabilu odzvali manj zadržano kot ste se našemu za sodelovanje v Kulturnih utrinkih. In, da bo odločitev lažja, naj vam povemo še to, da je bila v prvi številki letošnjega letnika objavljena tudi pesem Dušanke Založnik Susret. Dušanka, ki je zaposlena v Gorenju Promet-Servisu, je z njo sodelovala tudi na I. srečanju pisateljev začetnikov jugoslovanskih narodov in narodnosti. Mi jo danes objavljamo tudi v prevodu Andreja Arka.

Peter Levec

NAJINA JESEN

V Črnomlju v jeseni 1944

V jesensko jutro vodi blatna pot . . .
Čez motni svod se pno deževne mrehe.
Odpadlo listje po ogradah vene,
na vodi zdrznil se je bel labod.
Ko greva skozi rdečkast drevored,
v očeh blesti ti vlažna se modrina.
Srce mi širi tvojih rok bližina,
ko zrem te nem v tej uri brez besed.

Bojim se, da ljubezen, porojena
v jeseni tej iz mladega srca,
zamrla bi — naglas izgovorjena.

Zato molčim. — In listje spe na tla,
na blatna tla z visokega maklena.
Le v prsih tiha čustva tle ognjena.

SREČANJE

SUSRET

More se cele noči lomi,
kotrlja i peni,
veter otkida poslednji list
sa vrbe kraj reke,
kiša travu zeleni.

Nočas se čudna bura dogodila u meni.

A reka, ko kamenje kad dolazi oluja,
beži sa planina, stenje,
juri, muti se, penje.
Nebo moje plavo
pretvorilo se u rumeno,
pa se na njemu lome valovi
krvi mi, vreli.
Trava se više ne zeleni.

Nočas se jaka bura dogodila duboko
u meni.

U SNU SMO SE SRELI . . .

Moja krv luda i preka,
nadošla, ključa ko reka,
struji, nosi me u ponore.
Poželah jednog jelena
da dođe iz gore tiho, k'o mesec . . .
A krv mi ključa k'o more,
trava se k'o vino rumeni,
poželeh, da umrem od čudne bure
što se nočas dogodila skriveno,
duboko u meni.
U snu smo se sreli !

Morje celo noč kipi,
se vali in se peni,
veter vzame zadnji list
z vrbovja ob reki,
travo dež ozeleni.

Čudna burja se je razbesnela
v meni te noči.
Kot kamenje, kadar pride nevihta,
beži s planin reka, ječi,
postaja kalna, dviga se, hiti.
Moje modro nebo
je postalo rdeče
in na njem se razpenjajo vroči vali
moje krvi.
Trava nič več ne zeleni.

Huda burja se je razbesnela
globoko v meni te noči.
V SNU SVA SE SREČALA . . .

Blazna in nagla moja kri
narasla kot reka kipi,
teče, odnaša me v prepade.
Rada bi, da prišel bi jelen
tiho z gore kakor mesec . . .
A kri mi kot morje kipi,
trava kot vino rdi,
zaželela sem si,
da bi umrla v čudni burji,
ki se je skrito, globoko v meni,
razbesnela te noči.
V snu sva se srečala.

NOČ

Cesta temna
pijančev glas
postava se maje
ne vidi daljave

Veter liže
krošnje dreves
k hiši prihaja
vse bliže

Pes laja
noč se budi
otroci in mati
bežijo v temo.

dež, ki

d ež, ki rosi oči
dež, ki pada na tla
dež, ki ubija ptice
dež, ki se joče
dež, ki udarja
dež, ki utriplje
dež, ki polzi
dež, ki liže
dež, ki je nalival
dež, ki ga je čakal
dež, ki ni prenehal

nč.

BRALNA AKCIJA KNJIGO DELAVCU

V letošnji bralni akciji bomo brali naslednje knjige:

Beno Zupančič: **SEDMINA**

Ciril Kosmač: **POMLADNI DAN**

Anton Ingolič: **ŠUMIJO GOZDOVI DOMAČI**

Vjekoslav Kaleb: **DIVOTA PRAŠINE** ali v slovenskem prevodu **ČUDOVITI PRAH** in

Ivan Minatti: **PESMI**

Anton INGOLIČ (rojen 1906 v Sp. Polskavi ob robu Dravskega polja) se je kot pripovednik uveljavil v našem književnem ustvarjanju zadnjih petdesetih let. Uspešno je posegal v vse zvrsti besednega snovanja. Pisal je mladinske povesti, novele, potopise, drame in napisal številne romane. Jedro njegovega pripovednega ustvarjanja je v tisti snovi in motiviki, ki mu je bila že od vsega začetka misli in čustev najbližja in je bil z njo najintimnejše povezan. To so ljudje, to je zemlja obdravskega štajerskega sveta, življenje tamkajšnjih ljudi v njihovih osebnih usodah in v okviru družbeno socialnih problemov. V romanu **ŠUMIJO GOZDOVI DOMAČI** (1967) je Ingolič doživeto in prizadeto upodobil svet pohorskih gozdov in njegovih ljudi. Sam pravi v predgovoru k temu delu: "Že od nekdaj me privlačuje gozd, ne samo s svojim drevjem, sadeži in živalmi, s svojo svetlobo in senco, s svojo tišino v brezvetrju in svojim hrumenjem v vihnih nočeh, pač pa tudi ljudje, ki živijo in delajo v njem. Predvsem so mi blizu pohorski gozdovi in pohorski ljudje, saj sta bila moj oče in moja mati Pohorca, in saj sem mnoge svoje najlepše deške čase preživel na osončnih pohorskih rebreh. Razumljivo je torej, da sem v tistih povojnih letih, ko so nas gozdovi reševali iz gospodarske stiske, v katero so nas pahnila informbirojevske države, vzemirjen prisluškoval sekiram in žagam, ki so neusmiljeno mesarile po naših gozdovih in seveda tudi ljudem, ki jih je bolj kot pretirana sečnja prizadevalo dejstvo, da so gozdne brigade to delo opravljale tako nestrokovno, negospodarno in brezdušno. Stisko teh ljudi sem skušal opisati v romanu **Šumijo gozdovi domači**."

Beno ZUPANČIČ (pred kratkim smo o njegovem življenju in delu pisali tudi v Kulturnih utrinkih) je v središče svojega romana **SEDMINA** postavil družino železničarskega upokojenca Kajfeža, družino pomeščanjenega proletarca, vrtičkarja, zagledanega in zapredenega v svoj ozki svet dejanj in razgledov. Iz takšnega okolja izhaja osrednja oseba romana, dijak in ilegalec Niko. Fant, ki se dejavno vključuje med ljubljanske ilegalce, poveže svoj spopad z italijanskim okupatorjem s še bolj strastnim in osebno prizadetim odporom in spopadom s kajfežovim vrtičkarstvom, vase zagledanim svetom, iz katerega izhaja, in ki je del njega in njegove usode.

Ciril KOSMAČ (rojen 1910 v Slapu ob Idrijci; umrl 1980) se v romanu **POMLADNI DAN** spominja in podživlja otroška in mlada leta na Tolminskem, čas in ljudi svojega kraja od prve do druge svetovne vojne. V ta svet in življenje ob Idrijci je s svojim nasiljem in surovostjo posegla vojna. "In saj so odpotovali," piše pisatelj, "po najtežji poti so odpotovali v zgodovino, napisali tam najslavnejši list ter ga predali z mirnim ponosom, rekoč: — Tu je naš list. Na njem piše, da je eden najmanjših narodov izpolnil svojo največjo dolžnost. Dvignil se je, ko so ga poteptali na tla, in šel z golimi rokami v boj. Bil se je za človeka in je zato zmagal. Hvale ne potrebuje in ne slave, kakor je ne potrebuje nihče, ki je izpolnil svojo dolžnost, svobode in pravice pa mu ni treba meriti, ker si jo je v boju odmeril sam."

Vjekoslav KALEB (rojen 1905 v Tijesnem pri Šibeniku), eden od najboljših predstavnikov sodobne hrvaške proze, je pred odhodom v partizane, 1943. objavil dve knjigi povesti (Na kamenju in Izven stvari). Po osvoboditvi pa zbirko novel **Brigada** in potem še romane **Ponižene ulice** in **Divota prašine** (1954) in **Bijeli kamen**. Kasneje je izdal tudi tretjo knjigo pripovedk **Smrtni zvuci** in knjigo pod naslovom **Nagao vjetar**. V vojni prozi zavzema Vjekoslav Kaleb posebno mesto, zaradi svojega humanizma, poetičnosti in psihološko izdelanih likov. Vse to je še posebej izraženo v romanu **ČUDOVITI PRAH (DIVOTA PRAŠINE)**, v katerem Deček in Goli v vojni vztrajata na poti nade k zmagi življenja, njegove vedrine in prabitne moči, k zmagi njegove lepote.

Knjige si lahko izposodite vsak torek in petek od 8.30 do 10. ure in od 13. do 14. ure.

Ivan Minatti

V MLADIH BREZAH TIHA POMLAD

*V mladih brezah tiha pomlad
v mladih brezah gnezdijo sanje —
za vse tiste velike in male,
ki še verjejo vanje.*

*Za vse tiste, ki jim nemir v očeh
zasije ob prvem pomladnem cvetu,
za tiste, ki se srce razboli jim,
ko dež zašumi v marčnem vetru,*

*za vse, ki dolgo dolgo v večer
na oknu zamišljeni preslonijo
in sami ne vejo, kaj čakajo
in po čem hrepenijo.*

*O, v mladih brezah je tisoč sanj,
pomladi in zastrtih smehljajev,
kot v pravljicah Tisoč in ene noči
iz daljnjih, prečudnih krajev.*

*O, v mladih brezah je tisoč življenj
za vse tiste, ki ne znajo živeti
in le mimo življenja gredo
kot slepci in zagrenjeni poeti.*

SREBRNI JUBILEJ NARODNOZABAVNE GLASBE ANSAMBLA "ŠTIRJE KOVAČI" IZ SLOVENJ GRADCA

Letos mineva 25 let, odkar se je prvič predstavil javnosti, sedaj doma in v tujini dobro poznan ansambel ŠTIRJE KOVAČI. Takrat, pred četrto stoletja, so se zbrali štirje mladi fantje, delavci iz takratne Tovarne kos Slovenj Gradec in samorastniško zaorali ledino v čudoviti svet glasbe in akordov.

Igrali so pogosto, vse bolj usklajeno in ubrano in s tem je melodija postajala vse bolj nepogrešljiv del njihovega življenja in mladosti. Glasba jih je spremljala, ko so iskali globlji smisel življenja v velikem zanosu mladostnega hrepenenja. Bila pa je tudi trdna opora in čustvena vez, ki so jo nesebično občutili in gojili do domače zemlje in njenih ljudi. Igrali in prepevali so na številnih koncertih in prireditvah, vselej pa so javnosti posredovali lastne melodije, katerih število dosega danes že 350 valčkov in polk. Medtem so izdali 18 gramofonskih plošč, 8 kaset in posneli 13 samostojnih televizijskih oddaj. Neumorni vodja ansambla Franc ŠEGOVC je vseskozi komponiral nove skladbe, njegov zaklad idej za nove melodije pa je praktično neizčrpen, saj skoraj dnevno nastajajo nove in nove skladbe, ki jih ansambel uvršča v svoj program. Njegove melodije so svojstvene, v njih je prizvok otožnosti in hrapavosti koroškega človeka, kakršnega so pač naredile življenjske in zgodovinske razmere. Prav zato so jih vzljubili poslušalci predvsem na širšem področju, kjer ansambel deluje, postale so del njih samih in prenekatero Šegovčevo melodijo slišimo tudi v prostem ljudskem petju.

Delo ansambla pa je ves čas povezano z delovno organizacijo „Gorenje–Fecro“, kjer so pričeli z delom tudi prvi člani ansambla. Zasedba članov se do danes ni veliko spremenila, le nekaj članov je novih, sicer pa ansambel še po 25. letih svojega obstoja deluje v glavnem v prvotni zasedbi. V tej delovni organizaciji so vselej našli razumevanje za njihovo delo, nikdar niso imeli problemov z gostovanji, ko so bili občasno odsotni od dela tudi po mesec dni. Vso to razumevanje in pa uspehi "ŠTIRIH KOVAČEV" so vzpostavili trdno vez med delavci tega kolektiva in njimi

samimi. Vsak njihov nov uspeh je uspeh tudi za kolektiv, iz katerega izhajajo, zato pa je delo tega ansambla povezano tudi z imenom Gorenja, v okviru katerega posluje delovna organizacija Fecro iz Slovenj Gradca.

V soboto, 6. decembra 1980, se bodo v športni dvorani v Slovenj Gradcu predstavili s svojim jubilejnim koncertom. Ves izkupiček od tega koncerta so namenili kot prispevek za izgradnjo otroškega oddelka bolnišnice v Slovenj Gradcu.

M. Tovšak

SRCE JOČE

*Tiho potrkava dež na šipo,
tihu joče mi srce,
nežno glasba boža čustva,
spomin na tebe oživi:*

*Gluha noč sprejemala je solze;
strastno, a nežno ljubil si me ti,
strah v srcu pregnala je pijača,
nevede, a z željo vračala sem vse.*

*Minila noč je;
odšel si s hitrimi koraki,
obrnil nisi se nazaj,
le roka v pozdrav, nasmeh.*

Irma C.

SEZNAM KULTURNIH ANIMATORJEV

TOZD	ANIMATOR	telefon
Pralni stroji	Tatjana Javornik	570,863
Vzdrževanje	Miro Rozman	621
Zamrzovalniki	Aco Žerjav	269
Plastika	Anica Sadek	984
	Ivanka Grobelnik	984
Štedilniki	Ivanka Prisljan	198
Kuhalni aparati	Zvone Pečnik	566,690
Galvanika	Terezija Vincek	143
Orodjarna	Bojan Vrečer	489
Avtopark	Jožica Vidmar	139
Embalažnica	Alojz Koprivnik	398
Pohištvo	Rajko Podhovnik	651
Hladilniki	Franc Magrič	274,784
Elektronika	Ljuba Onič	987,725
Gostinska enota	Majda Batič	184
Gradbeni elementi	Alojz Gruden	
MGA Nazarje	Dragica Poznič	
Kondenzatorji-Rogatec	Štefan Kores	
DSSS-TGO Gorenje	Marjeta Krapež	744
– Kontrola	Milan Dolinar	778
– Razvoj	Zdenka Kapfer	151
– Tehnologija	Anton Kortnik	439
DSSS SOZD Gorenje	Mira Acman	397
Interna banka	Mihaela Kališnik	691
DSSS Gorenje Promet		
Servis	Breda Valenčak	603
Promet	Mira Cvar	718

OBVEŠČANJE IN ODLOČANJE

SISTEM INFORMIRANJA

„Danes imamo razvit sistem informiranja v vseh republikah in obeh pokrajinah, z dnevniki in tedniki, radiom in televizijo, v jezikih vseh narodov in narodnosti. Skupno s tiskom in radiom v občinah in organizacijah združenega dela predstavlja močan in zelo vpliven subjekt samoupravne, družbene in politične akcije. To je velika pridobitev, ki jo moramo še naprej razvijati. Še posebno pa je treba posvečati veliko skrbi strokovnemu in idejno-političnemu izobraževanju novinarjev, da se bodo znali bojevati za socialistične samoupravne odnose.“

*Josip Broz Tito
(iz referata na 11. kongresu ZKJ)*

„Obveščanje je zelo pomemben dejavnik pri oblikovanju mnenja, razpoloženja in aktivnosti delavcev, s tem pa tudi sindikatov. Dobra obveščenenost krepi samoupravni položaj delavcev, dviga njihovo splošno kulturno raven in ščiti njihove interese — zato velja tolikšna pozornost zveze sindikatov obveščanju v združenem delu“, je dejal Vinko Hafner, ko je na nedavnem srečanju „Obveščanje v združenem delu“ v Krškem govoril o aktualnih nalogah Zveze sindikatov Slovenije.

III. srečanja organizatorjev obveščanja se je poleg predsednika republiškega sveta ZSS Vinka Hafnerja, Mitje Ribičiča, Franceta Vrega, Jožeta Smoleta, Toneta Vahna in Firusa Džiniča udeležil tudi France Popit. Predsednik Centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije, ki je udeleženec tega srečanja spregovoril o planiranju, nagrajevanju po delu, o stabilizacijskem obnašanju ter ostalih sestavinah notranje političnega trenutka, je poudaril pomen informiranja za uresničevanje samoupravnih pravic delavcev.

„Plan moramo postaviti v odvisnost od dohodka, po prednostnem redu posameznih naložb. Tudi glede proračunov bo treba marsikaj zaostri. Vse to so primeri, kjer naj se mobilizirajo glasila OZD,“ je dejal France Popit.

„Delavci so se pripravljene vključiti v stabilizacijska prizadevanja, a pomembna sta tudi odgovornost in dolžnost vodilnih v OZD.“

„Ni dovolj, če delavca zanima samo proizvodnja v lastni OZD,“ je nadaljeval, „poskrbeti mora tudi za energijo, surovine, polizdelke, hrano. Ni dovolj to samo zahtevati, za vse to je treba tudi združevati dohodek.“

„Vse prekinitve dela v glavnem izhajajo iz neinformiranosti,“ je poudaril, „ampak delavci so že informirani, da nekaj ni prav, sicer ne bi protestirali! Vsako takšno prekinitve dela izkoristimo za ureditev samoupravnega položaja delavcev in za utrjevanje načela nagrajevanja po delu, ne pa, da to zamolčimo, lakiramo . . .“

Udeleženci srečanja v Krškem, ki so z zanimanjem sledili temu in ostalim referatom, so v popoldanskem času dvodnevnega posveta delovali v treh skupinah. Akcija Zveze sindikatov Slovenije „Tisoč delavcev—sodelavcev“, samoupravna preobrazba obveščanja v združenem delu in povezovanje organizatorjev obveščanja so bila področja njihovega dela in na podlagi razprav v teh skupinah, predlogov in mnenj se je izoblikoval tudi akcijski dogovor o obveščanju v združenem delu, ki so ga na srečanju v Krškem tudi sprejeli. Ta akcijski dogovor, ki izhaja iz nalog ZSS na področju obveščanja, posebej opredeljuje vlogo odborov za obveščanje, družbenih organov glasil v OZD. Odbori, neposredno izvoljeni na ravni delovne organizacije, naj bi zagotavljali celovito delovanje sistema medsebojnega obveščanja. Delegete predlagajo osnovne organizacije zveze sindikatov oziroma konference. Sestavljeni pa naj bi bili iz delegatov samoupravnih organov, družbenopolitičnih organizacij in uredništev. Njihova osnovna naloga je skrb za celovito (to je redno, pravočasno, objektivno in popolno ter po obliki vsem samoupravljalcem dostopno) obveščanje in za njegovo podružbljanje. Delegeti teh odborov seveda ne morejo biti poslovodni delavci.

Zveza sindikatov je preko odborov za obveščanje odgovorna med drugim tudi za normativno urejenost področja obveščanja, za zagotavljanje ustreznega statusa organizatorjev obveščanja in se zavzeto vključuje v uresničevanje kadrovske politike na tem področju.

Na svojem srečanju so organizatorji obveščanja, v Krško jih je prišlo več kot 200, ocenili tudi uspešnost akcije „Tisoč delavcev—sodelavcev“ in izrekli priznanje za dosedanje uspehe naslednjim komisijam občinskih svetov ZSS za obveščanje: Ljubljana Moste—Polje, Ljubljana Šiška, Lenart, Nova Gorica, Novo mesto in Velenje. Prav gotovo smo tega priznanja veseli tudi v Gorenju, saj je v našem Informatorju in Tehničnem Biltenu sodelovalo dosedaj že 71 delavcev—sodelavcev. Visoka številka, ki razblinja bojzani nekaterih, da akcija pri nas ne bo zažvela.

TISOČ DELAVCEV—SODELAVCEV

Nada BOROVIČ, Inge ČAS, Nevenka DAJČER, Ivo DRAUŠBAHER, Milan GOLOB, Dušan GORENC, Peter HABJAN, Franc JERAJ, Stane JEVŠEVAR, Zvone KERŽAN, Srečko KLEPEJ, Daniel KNEZ, Marija KOVAČ, Franc KOS, Milan KRETIČ, Rudi KRONOVŠEK, Peter KREPEL, Viktorija MEDVEŠEK, Jože MEH, Anka MELANŠEK, Nevenka MIJOČ—ŽOHAR, Jože MIKLAVC, Štefan OTT, Tone PETRIČ, Marjan PIVEC, Alojz PIŽORN, Dušan POLOVIČ, Dušan POŽAR, Peter REBERNIK, Ivo ROŠAR, Albin REPŠE, Marko RUTAR, Jernej STVARNIK, Stane ŠMAJS, Marjan ŠRAMEL, Marija ŠTRANCER, Peter ŠTRUC, Božena TANŠEK, Gorazd TANŠEK, Marjan URBANČIČ, Marija REČNIK, Darinka URTELJ, Viktor VAUPOT, Jože VERDEV, Bojan VREČER, Vinko VIDAKOVIČ, Jože ZAGOŽEN, Damjan ZAZULA, Adem ZERČIRI, Stane ZORKO, Vinko ŽAGAVEC, Franc ŽERDONER, Marjan ŽAGER, Marinka PROSENJAK, Drago LUKANEC, Jože LEKŠE, Jože ČEPLAK, Janez ŽIVKO, Bojan TERČE, Marjan SALOBIR, Peter VRHNJAK, Oto SLEMNIK, Dušanka ZALOŽNIK, Srečko KRAJNC, Roman JURIC, Silvo KOPRIVNIKAR, Anica ŽIŽEK, Silvo DREN, Cvetka ZAJC, Ivan JEVŠNIK in Jožica FERENČAK.

REFERENDUM – 5. DECEMBRA!

V petek, 5. 12. 1980, bodo v vseh temeljnih organizacijah in delovni skupnosti Gorenje TGO Velenje, REFERENDUMI, na katerih bomo sprejemali samoupravne sporazume in pravilnike o inovacijski in inventivni dejavnosti ter samoupravne sporazume in pravilnike o skupnih osnovah in merilih za razporejanje čistega dohodka. Predlog navedenih aktov je sprejel delavski svet Gorenje TGO Velenje in delavski sveti temeljnih organizacij.

O vseh navedenih aktih so tekle razprave po sindikalnih in samoupravnih skupinah po „dvofaznem“ postopku ter so na ta način sodelovali pri oblikovanju teh aktov vsi delavci. Na podlagi pripomb, predlogov in stališč, ki so jih posredovali delavci, so delavski sveti temeljnih organizacij ter DSSS v Gorenje TGO sprejeli dokončni predlog navedenih aktov. Predloge aktov smo potrdili na zborih delavcev, dokončno pa bi jih naj sprejeli z odločanjem na referendumu, 5. decembra 1980!

I. S.

REDNA SEJA DELAVSKEGA DO GORENJE TGO

Sklicujem redno sejo delavskega sveta delovne organizacije v petek, dne 28. 11. 1980, s pričetkom ob 10. uri v prostorih sejne sobe restavracije. Za sejo predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Pregled izvajanja sklepov
2. Obravnava in sprejem sanacijskega programa za firmo Gorenje Körting.
3. Obravnava in sprejem poročila o devetmesečnem poslovanju firme Gorenje Kurting in Gorenje Sidex.
4. Obravnava in sprejem predloga terminskega koledarja za leto 1981.
5. Razno!

Predsednik DS DO:
Viktor Vaupot, l. r.

AKCIJA TISOČ DELAVCEV—SODELAVCEV RAZPIS

Odbor Republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije za obveščanje in politično propagando ter uredništvo Delavske enotnosti, razpisujeta v okviru akcije „Tisoč delavcev—sodelavcev“ dve temi:

- planiranje,
- nagrajevanje po delu.

Najboljše prispevke novih sodelavcev na razpisni temi sprejemajo do vključno 10. decembra na naslov:

DELAVSKA ENOTNOST, Dalmatinova 4, 61000 Ljubljana
Prispevki bodo objavljeni v Delavski enotnosti.

V SPOMIN

FRANC LOČIČNIK

V tih jesenski dan je zaplotala črna zastava. V osemindeset letu starosti je umrl Franc Ločičnik, eden izmed prvih enajstih delavcev Gorenja.

Franc se je v Gorenju zaposlil leta 1955, še prej pa je delal kot vajenec. Takratni sodelavci se ga spominjajo kot skromnega in delavnega mladeniča. Poln optimizma je poprijel za vsako delo. Zato so ga sodelavci vzljubili, cenili so zlasti njegovo natančno in odgovorno delo.

Leta 1960 se Franc ni mogel z ostalimi tovariši preseliti v Velenje, vendar so ostale prijateljske vezi v Gorenju trdne. Zato se je Franc Ločičnik pred sedmimi leti znova odločil, da prestopi prag Gorenja. Takrat je kot zrel mož, na višku svoje delovne moči, kot strokovnjak, ki se razume na vsa ključavničarska in mehničarska dela, prevzel precizno strgarsko delo v temeljni organizaciji Avtopark.

Franc Ločičnik je bil v svoji sredini izredno cenjen zaradi umirjenega značaja in strokovnosti. Ostal bo v spominih svojih sodelavcev tudi kot eden izmed peščice prvih Gorenjčanov, ki je postavila temeljne kamne današnjega Gorenja.

S pridnostjo in požrtvovalnostjo je zgradil hišo, v kateri pa ni užival dolgo. Zapustil je ženo, sinova in hči. Tako nenadno, mnogo, mnogo prezgodaj.

29. NOVEMBER - DAN

REPUBLIKE

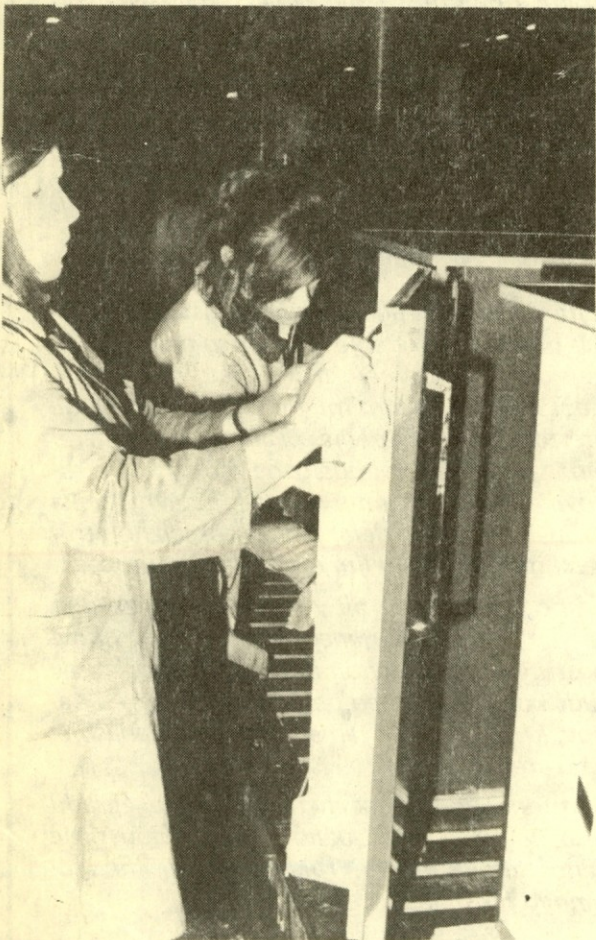

Ponir sem. Zaprisežem,
da bom ljubil vse ljudi,
starše svoje spoštoval
in nekoč veliko znal.

V vašem rojstnem dnevu naše republike
čestitamo vsem delavcem TGO Gorenje!

Ponirji, mladinci in delavci
OŠ Mikša Pintar - Toldo Velenje

INFORMATOR – LIST ZA OBVEŠČANJE DELAVCEV GORENJA. Izdajatelj: Gorenje, Tovarna gospodinjske opreme, Velenje. Družbeni organ: Izdajateljski svet – predsednik: mag. Jože Zagožen, namestnik predsednika: Srečko Krajnc, člani: Stane Kumer, Tatjana Javornik, Alojz Kolenc, Slavko Pižorn, Anica Oblak, Janez Kos, Angela Delčnjak, Branko Amon, Pavli Strajn, Marija Svetin, Jožica Štukovnik, Franc Magrič, Vinko Srnec, Silva Vivod, Zvone Pečnik, Miroslav Lešnik, Terezija Casl, Dušan Jeriha, Jože Skornšek, Dušanka Založnik, Rastko Lah, Srečko Panič. Ureja: Uredniški odbor – Glavni in odgovorni urednik: Hinko Jerčič, člani: Dušan Pirc, Nevenka Žohar-Mijoč, Srečko Panič, mag. Jože Zagožen, Dušan Jeriha, Anka Melanšek. Izhaja tedensko. Naklada 8000 izvodov. Tisk: Kinegraf, TOZD GRAFIKA, Prevalje, 1980. Oproščeno prometnega davka po sklepu 421/I.